

HANDHAVINGSCOLLEGE

ARREST

van 25 mei 2023 met nummer

in de zaak met rolnummer

Verzoekende partij

vertegenwoordigd door advocaat , met
woonplaatskeuze te

Verwerende partij

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering, ten verzoeken van de Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme, voor wie bij delegatie optreedt: de gewestelijke entiteit (het Departement Omgeving - afdeling Handhaving)

vertegenwoordigd door ,
afdelingshoofd, met kantoor te 1000 Brussel, Koning Albert II-
laan 20, bus 8

I. Voorwerp van het beroep

Verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 13 december 2022 de vernietiging van de beslissing van de gewestelijke entiteit van 10 november 2022 met nummer , waarmee haar een alternatieve bestuurlijke geldboete wordt opgelegd van 10.400 euro wegens schending van artikel 13, §4 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu (hierna: Natuurdecreet) en van artikel 7 van het besluit van de Vlaamse regering van 23 juli 1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het Natuurdecreet (hierna: Natuurbesluit). Er wordt haar met name verweten dat ze percelen historisch permanent grasland met een oppervlakte van ongeveer 12 hectare, die zijn gelegen in natuurgebied en in een speciale beschermingszone, vlaksgewijs met pesticiden heeft behandeld.

II. Toepassing van de vereenvoudigde procedure

1.

De voorzitter van het Handhavingscollege stelt met een beschikking van 3 maart 2023 vast dat het beroep op het eerste gezicht klaarblijkelijk onontvankelijk is omdat verzoekende partij heeft verzuimd om het verschuldigde rolrecht tijdig te storten. Deze beschikking wordt met een aangetekende brief van 3 maart 2023 betekend aan verzoekende partij, die wordt uitgenodigd om hierop desgevallend te reageren door het indienen van een verantwoordingsnota (artikel 26/1, §2 van het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges - Procedurebesluit).

2.

De raadsman van verzoekende partij dient een verantwoordingsnota in. Hij beroept zich wat betreft de laattijdige betaling van het rolrecht in hoofde op overmacht dan wel onoverwinnelijke dwaling, op basis waarvan de strengheid van artikel 31/1, §4 van het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (hierna: DBRC-decreet) kan worden gemilderd. Hij stelt dat hij pas op zaterdag 11 februari 2023 kennis neemt van de aangetekende brief van de griffie van dinsdag 31 januari 2023, waarmee hij voor het eerst wordt uitgenodigd om het rolrecht te betalen binnen een vervaltermijn van acht dagen na de betekening van deze brief. Hij stelt dat deze brief op woensdag 1 februari 2023 tevergeefs wordt aangeboden op het adres waarop woonplaatskeuze is gedaan, waarbij uit het door de post achtergelaten bericht hiervan niet blijkt op welke brief dit betrekking heeft. Hij stelt dat hij de brief vervolgens op 11 februari 2022, binnen de termijn die hem daarvoor door de post wordt geboden, ophaalt in het postkantoor, en dat hij dit 'wegens omstandigheden' niet eerder kon doen. Hij merkt op dat hij voorafgaand aan deze brief zowel in het verzoekschrift als in een navolgend mailbericht van 28 december 2022 proactief informatie vroeg over de betalingsgegevens voor de vereffening van het rolrecht. Hij stelt dat hij na de effectieve kennisname van de brief 'onmiddellijk' 'verzoekende partij (en diens rechtsbijstandsverzekeraar) aanmaant om het rolrecht te voldoen. Hij merkt daarbij op dat 'het voor verzoekende partij niet duidelijk was wie deze rolrechten zou betalen' omdat 'verzoekende partij over een polis rechtsbijstand beschikt', zodat 'er dwaling was in zijn hoofde'. Hij merkt op dat 'verzoekende partij finaal de rolrechten heeft betaald op 22 februari 2023', hetzij 'elf dagen na kennisname van het schrijven waarbij de griffie de rolrechten opvraagt, en in se negen dagen nadat de verzoeker en diens rechtsbijstandsverzekeraar er door diens raadsman van in kennis werd gesteld', terwijl 'de rechtsbijstandsmaatschappij de voorgeschoten rolrechten inmiddels heeft terugbetaald aan de verzoekende partij'. Hij stelt dat 'er in hoofde van de verzoekende partij geen sprake is van een laakbare nalatigheid', maar

van 'een onschuldige vergissing', zodat 'het niet tijdig betalen van het rolrecht geen fatale gevolgen mag hebben', te meer dit 'een vrij geringe som is'.

De raadsman van verzoekende partij betwist in ondergeschikte orde de wettigheid van de vervaltermijn in artikel 31/1, §4 DBRC-decreet van acht dagen waarbinnen het rolrecht moet worden betaald. Hij verwijst ter ondersteuning van dit standpunt naar de historie van de regeling voor de betaling van de rolrechten in een procedure voor de Raad van State in artikel 71, lid 4 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: Procedurereglement RvS). Hij stelt dat de daarin voorziene initiële betalingstermijn van acht kalenderdagen, die ingaat vanaf de ontvangst van de uitnodiging van de griffie van de Raad van State om het rolrecht te betalen door de daarvoor aangewezen bankrekening te crediteren, ondertussen is verlengd tot dertig dagen, waarbij een verzoekende partij die alsnog nalaat om tijdig te betalen kan vragen om te worden gehoord. Hij merkt op dat deze wijziging gebeurde nadat de Raad van State in zijn arrest van 26 januari 2016 met nummer _____ oordeelde dat de aan de initiële korte betalingstermijn gekoppelde ontvankelijkheidssanctie onredelijk zwaar was en deze regeling vernietigde. Hij meent dat de redenering in dit arrest ook geldt in voorliggende procedure omdat 'in de parlementaire voorbereiding nergens duidelijk wordt gemaakt wat de concrete redenen zijn om de termijn tot het betalen van het rolrecht te bepalen op een specifieke en korte vervaltermijn van acht dagen' en omdat 'deze korte vervaltermijn niet dienstig is om het fiscaal doel te bereiken dat het rolrecht voor ogen heeft, noch in enig verband staat met het ontradend oogmerk dat het verplicht betalen van het rolrecht viseert'. Hij stelt dat 'de éénmalige korte termijn van acht dagen tot het betalen van een rolrecht, de sanctie van niet-ontvankelijkheid, samengenomen met de onmogelijkheid tot regularisering, maken dat art. 31/1, §4 DBRC-decreet met eenzelfde onwettigheid is behept als de ondertussen vernietigde bewoording "binnen een termijn van acht dagen te rekenen vanaf de ontvangst van het overschrijvingsformulier" uit art. 71, 4de lid van het Procedurereglement RvSt'.

De raadsman van verzoekende partij verzoekt in uiterst ondergeschikte orde om hierover een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof omdat de korte vervaltermijn van acht dagen waarbinnen het rolrecht moet worden betaald de toegang tot het College in het gedrang brengt en 'een niet tijdige betaling niet kan worden geregulariseerd'. Hij vraagt met name om volgende vraag te stellen:

"Schendt art. 31/1, §4 van het DBRC-decreet het recht op toegang tot de rechter ex. art. 6.1 van het Verdrag d.d. 4 november 1950 tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden en/of de artikelen 10 en 11 van de Grondwet doordat het ongemotiveerde

en op straffe van onontvankelijkheid van het enig verzoekschrift tot nietigverklaring, vervaltermijn van acht dagen oplegt tot betaling van het rolrecht en zo de toegang tot het Handhavingscollege beperkt nu een niet tijdige betaling ook niet regulariseerbaar is, terwijl daarenboven voor de toegang tot de Raad van State, hetgeen een volstrekt gelijkaardig jurisdictioneel rechtsprekend orgaan is, een gelijke korte en ongemotiveerde vervaltermijn inzake het betalen van rolrechten en toegang tot de rechter niet speelt, dat deze zelfs werd vernietigd door het tussengekomen vernietigingsarrest d.d. 26 januari 2016 met nummer 233.609 en dat hier nu geen vervaltermijn meer geldt, zodat de kwijting van de rolrechten tot aan de sluiting van het debat kan gebeuren terwijl de rolrechten alhier volstrekt dezelfde doelstellingen ambiëren en het nieuw art. 71, 4^e lid Procedurereglement RvSt ... waarbij aan de rechtszoekende een termijn van 30 kalenderdagen wordt gegund, termijn die ingaat daags na de ontvangst van de uitnodiging tot betaling door de griffie van de Raad van State.”

3.

Verzoekende partij is bij het indienen van een verzoekschrift tot vernietiging een rolrecht verschuldigd van 100 euro (artikel 31/1, §1 DBRC-decreet). Als dit bedrag niet tijdig wordt gestort is het beroep onontvankelijk (artikel 31/1, §4 DBRC-decreet). Verzoekende partij is door de griffie met een aangetekende brief van 31 januari 2023 uitgenodigd om het verschuldigde rolrecht alsnog te betalen. Ze heeft verzuimd om dit tijdig te storten. Ze geeft in het licht van het algemeen rechtsbeginsel dat de strengheid van het decreet in geval van overmacht of van onoverwinnelijke dwaling kan worden gemilderd ook geen aannemelijke toelichting over de reden van de vastgestelde niet-tijdige betaling van het rolrecht en toont dus niet aan dat deze (gebeurlijke) reden overmacht of onoverwinnelijke dwaling uitmaakt. De overige argumenten in haar verantwoordingsnota kunnen de laattijdige regularisatie van de betaling van het rolrecht niet verantwoorden.

3.1.

Verzoekende partij dient het verschuldigde rolrecht (sinds 1 december 2021) in beginsel te betalen bij het indienen van het verzoek tot vernietiging. Ze dient daarbij in beginsel gelijktijdig met de indiening van het verzoekschrift ook het bewijs te bezorgen dat er een overschrijvingsopdracht is gegeven of een storting is uitgevoerd tot betaling van het rolrecht. Als blijkt dat het rolrecht niet op het ogenblik van het verzoekschrift is gestort, nodigt de griffier verzoekende partij met een beveiligde zending uit om dit alsnog te betalen, waarna het rolrecht moet worden gestort binnen acht dagen na de dag van de betekening van deze beveiligde zending. De betekening met een aangetekende brief wordt daarbij in beginsel geacht plaats te vinden op de werkdag die valt na de datum van de poststempel van de aangetekende brief, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst, waarbij de datum van aanbidding door de postdiensten geldt en niet de feitelijke kennisneming van de beveiligde zending op een later

tijdstip (artikel 6, lid 1 Procedurebesluit). De griffier vermeldt daarbij duidelijk de sanctie dat het beroep onontvankelijk is als het verschuldigde rolrecht niet tijdig is gestort (artikel 31/1, §§1 en 4 DBRC-decreet).

3.2.

Verzoekende partij stelt tevergeefs dat deze decretale regeling in artikel 31/1, §§1 en 4 DBRC-decreet onwettig is. Ongeacht de vaststelling dat het College in beginsel niet bevoegd is om de regelmatigheid te beoordelen van een decretale bepaling, steunt verzoekende partij haar kritiek op de procedureregeling voor de betaling van het rolrecht bij het College ten onrechte op de procedureregeling daarover bij de Raad van State omdat beide regelingen fundamenteel verschillend zijn, zodat elke vergelijking ter zake niet relevant is. Dit wordt bevestigd in de voorbereidende werken bij het decreet tot wijziging van het DBRC-decreet wat betreft de optimalisatie van de procedures.

In de memorie van toelichting (*Parl.St.* VI.Parl. 2020-2021, 699/1, p. 14-15) wordt met betrekking tot de 'rolrechten' met name het volgende overwogen:

"44. Er wordt een systeem uitgewerkt waarbij de rolrechten in principe betaald moeten worden door de verzoekende en tussenkomende partijen ten tijde van het indienen van het verzoekschrift, dan wel van de tussenkomst. Op het ogenblik dat zij hun verzoekschrift indienen, moeten zij het rolrecht al betaald hebben. Deze vereiste geldt zowel bij het indienen van een vordering tot vernietiging als een vordering tot schorsing bij hoogdringendheid.

Het is dus niet langer noodzakelijk dat de griffier een brief stuurt aan verzoekende partij en de tussenkomende partijen met een uitnodiging tot betaling van het rolrecht.

Dankzij deze wijziging zal de doorlooptijd van de procedures bij de RvVb aanzienlijk ingekort worden.

45. Wel wordt voorzien in de vereiste mechanismen om het recht op toegang tot de rechter te blijven waarborgen.

Zo mogen partijen niet worden benadeeld indien hun bankverrichting vertraging oploopt en de betaling pas later wordt gecrediteerd.

Verder zullen de partijen beschikken over de mogelijkheid om het gebrek aan betaling te remediëren. De nieuwe betalingstermijn wordt vastgelegd op acht dagen. De totale betalingstermijn blijft voldoende lang om aan de betalingsplicht te kunnen voldoen, aangezien partijen zowel tijdens de beroepstermijn, maar dus ook nadien nog over een betalingsmogelijkheid beschikken.

46. Indien verzoekende partij of de tussenkomende partij toch zou nalaten om het rolrecht te betalen, is haar verzoekschrift of tussenkomst onontvankelijk. Hier wordt niet afgedaan aan de overmachtsleer voor zover verzoekende partij of tussenkomende partij de concrete overmachtssituatie kan aantonen.”

In het advies van de Raad van State van 30 december 2020 (nr. 68.382/3) (*Parl.St. VI.Parl. 2020-2021*, 699/1, p. 55-56) wordt met betrekking tot ‘de betaling van het rolrecht’ het volgende overwogen:

“... ”

4.2. Volgens het Grondwettelijk Hof kan het recht op toegang tot de rechter het voorwerp uitmaken van beperkingen, ook van financiële aard, voor zover die beperkingen geen afbreuk doen aan de essentie zelf van dat recht. Op zich doet de invoering van een rolrecht geen afbreuk aan dat recht, voor zover geen excessieve last wordt opgelegd aan een procespartij. [GwH 12 juli 2012, nr. , B.4.1; GwH 13 juni 2013, 15 juni 2013, B.3; GwH 12 februari 2015, nr. B.5.1; GwH 29 oktober 2015, nr. , B.24.1; GwH, 5 juli 2018, nr. B.10.1].

Op grond van die rechtspraak heeft het Grondwettelijk Hof een termijn van vijftien dagen waarbinnen het verschuldigde rolrecht na de mededeling van de griffie moet worden betaald, aanvaard. Volgens het Hof “[beschikken de] verzoekers (...) immers over een voldoende lange termijn om aan die verplichting te voldoen, aangezien die termijn pas begint te lopen de dag na de dag van de betekening bedoeld in artikel 21, § 5, van het bestreden decreet, en die bepaling slechts vereist dat de verzoekers binnen de termijn van vijftien dagen de overschrijving uitvoeren, maar niet dat het verschuldigde rolrecht ook binnen die termijn op de vereiste rekening toekomt.” [GwH 29 oktober 2015, nr. , B.31. Zie ook GwH 12 februari 2015, nr. B.13.]

De Raad van State, afdeling Bestuursrechtspraak, heeft daarentegen een termijn van acht dagen om de rolrechten te betalen veroordeeld op grond van volgende overweging:

“41. De goede rechtsbedeling en de rechtszekerheid waarvan hierboven sprake is, vormen geen of geen afdoende rechtvaardiging voor het feit dat aan de rechtzoekende, die niet de mogelijkheid heeft de rolrechten vooraf te betalen, een termijn van nauwelijks acht dagen wordt toegekend om het vereiste te vervullen terwijl hij enerzijds geen vat heeft op de verzendingsdatum van een schrijven waarvan de ontvangst nochtans bepaalt op welk tijdstip deze termijn ingaat, en geen controle heeft over de tijd die zijn bankinstelling erover doet om zijn betalingsopdracht uit te voeren en het vereiste bedrag op de rekening van de begunstigde over te schrijven, en terwijl anderzijds de correcte verrichting van de proceshandeling in kwestie niet afhangt van de door de rechtzoekende gegeven betalingsopdracht, maar van de vraag of de begunstigde rekening binnen deze acht dagen gecrediteerd is, en terwijl, ten slotte, indien de betaling niet binnen de vereiste termijn is verricht, de proceshandeling waarvoor het recht verschuldigd is, onherroepelijk als niet verricht wordt beschouwd, wat afbreuk doet aan de

essentie zelf van het recht op toegang tot het hoge rechtscollege dat de Raad van State is.”
[RvS 26 januari 2016, nr ,

4.3. De ontworpen regeling wijkt evenwel op twee wezenlijke punten af van de door de Raad van State in het aangehaalde arrest veroordeelde regeling.

Vooreerst is het niet alleen mogelijk om de rolrechten te betalen vóór de betekening van de beveiligde zending waarmee de griffier de partijen uitnodigt om dat te doen, de ontworpen regeling gaat ervan uit dat die betaling gebeurt gelijktijdig met de indiening van het verzoekschrift houdende een vordering tot vernietiging of tot schorsing, of met de tussenkomst. Het is slechts in subsidiaire orde dat in de mogelijkheid wordt voorzien om dat alsnog te doen na de betekening van de uitnodiging van de griffier om het rolrecht alsnog te betalen.

Vervolgens wordt in de memorie van toelichting het volgende beklemtoond: “Opdat partijen niet benadeeld worden door vertragingen bij hun financiële instelling, wordt gevraagd dat bij het verzoekschrift enkel het bewijs wordt gevoegd dat een overschrijvingsopdracht is gegeven. De overschrijving moet aldus zijn uitgevoerd, maar het is niet vereist dat het verschuldigde rolrecht ook binnen die termijn op de rekening van het Fonds Bestuursrechtscolleges staat.”

...”

Verzoekende partij gaat bij haar kritiek op de procedureregeling voor de betaling van het rolrecht bij het College in artikel 31/1, §4 DBRC-decreet dus voorbij aan het gegeven dat de griffie haar met de aangetekende brief van 31 januari 2023, waarbij ze werd uitgenodigd om het verschuldigde rolrecht te betalen binnen een vervaltermijn van acht dagen, feitelijk de mogelijkheid bood om het gebrek aan betaling van het rolrecht bij het indienen van haar verzoek tot vernietiging te remediëren. Ze wijst in haar verantwoordingsnota dan ook ten onrechte op ‘de éénmalige korte termijn van acht dagen tot het betalen van een rolrecht’ en het feit dat ‘een niet tijdige betaling niet kan worden geregulariseerd’. Verzoekende partij had voor de betaling van het rolrecht zowel een onbepaalde termijn voorafgaand aan het indienen van haar verzoekschrift, als een termijn tussen het indienen van het verzoekschrift en de ontvangst van het regulariserend betalingsverzoek van de griffie, als een termijn van acht dagen na ontvangst van dit betalingsverzoek, waarbij enkel die laatste termijn een vervaltermijn betreft (zonder afbreuk te doen aan het algemeen rechtsbeginsel dat de strengheid van het decreet in geval van onoverkomelijke dwaling of overmacht kan worden gemilderd).

Gelet op deze vaststellingen vraagt verzoekende partij het College ook tevergeefs om daarover een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof omdat de vraag in haar

verantwoordingsnota steunt op verkeerde uitgangspunten. Ze gaat daarbij met name voorbij aan de vaststelling dat de vervalltermijn van acht dagen om het rolrecht te betalen kadert in de mogelijkheid die aan een verzoekende partij wordt geboden om het gebrek aan betaling van het rolrecht bij het indienen van het verzoek tot vernietiging, zoals in beginsel is vereist, te remediëren. Ze gaat ook voorbij aan de vaststelling dat de procedureregeling voor de betaling van het rolrecht bij het College afwijkt van deze voor de Raad van State, waarop het vernietigingsarrest van 26 januari 2016 betrekking had. Er kan bovendien nog worden opgemerkt dat artikel 31/1, §4 DBRC-decreet de in de door verzoekende partij opgeworpen prejudiciële vraag aangehaalde grondwetsbepalingen klaarblijkelijk niet schendt, zodat het College er ook niet toe is gehouden om deze vraag te stellen (artikel 26, §2, lid 3 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof).

3.3.

Verzoekende partij maakt in haar verantwoordingsnota niet redelijkerwijze aannemelijk dat de niet-betwiste laattijdige betaling van het rolrecht het gevolg is van overmacht of onoverwinnelijke dwaling.

De griffie heeft in voorliggend dossier na controle vastgesteld dat verzoekende partij het verschuldigde rolrecht niet heeft betaald op het ogenblik van indiening van haar verzoekschrift. Ze heeft haar vervolgens met een aangetekende brief van 31 januari 2023 uitgenodigd om het rolrecht alsnog te betalen 'binnen een vervalltermijn van acht dagen' 'die ingaat de dag na de betekening van deze brief', waarbij ze verzoekende partij expliciet heeft gewezen op de vaststelling dat 'als (ze) niet of niet tijdig betaalt, (ze) dit niet meer kan rechtzetten' en 'de behandeling van (haar) zaak in dat geval wordt beëindigd omdat ze niet-ontvankelijk is'. Verzoekende partij betwist in haar verantwoordingsnota niet dat ze deze betalingsuitnodiging in goede orde heeft ontvangen en ook niet dat ze na ontvangst hiervan niet tijdig overging tot betaling van het verschuldigde rolrecht.

De raadsman van verzoekende partij voert enkel aan dat hij 'wegens omstandigheden' pas op 11 februari 2023 kennis kreeg van deze betalingsuitnodiging, zonder deze omstandigheden nader te duiden, zodat niet blijkt dat ze redelijkerwijze moeten worden beschouwd als overmacht of onoverwinnelijke dwaling en de laattijdige betaling van het verschuldigde rolrecht kunnen rechtvaardigen. De vaststelling dat de aangetekende brief van 31 januari 2023, nadat deze door de postbode tevergeefs was aangeboden op het adres waarop woonplaatskeuze was gedaan, vervolgens nog tot 17 februari 2023 in het postkantoor kon worden opgehaald en dit ook tijdig gebeurde, is niet relevant. Er mag van een professionele raadsman worden verwacht dat hij het belang van een aangetekende zending correct inschat en geen tien dagen

wacht om deze op te halen, ongeacht het gegeven dat de afzender hiervan niet wordt vermeld op het bericht van de postbode. Hij is verantwoordelijk voor de werking en organisatie van zijn kantoor en moet zorgen dat belangwekkende post ook tijdens zijn afwezigheid tijdig in ontvangst kan worden genomen of wordt opgehaald. Dit geldt des te meer als er op zijn kantooradres keuze van woonplaats wordt gedaan in een procedure waarbij een betekening van een procedurestuk met een aangetekende brief een vervaltermijn doet ingaan.

Ongeacht de vaststelling dat de vervaltermijn van acht dagen voor de betaling van het rolrecht al is verstreken op het ogenblik dat de raadsman van verzoekende partij op 11 februari 2023 effectief kennis neemt van de aangetekende brief van de griffie van 31 januari 2023, wordt het rolrecht vervolgens ook vanaf deze datum opnieuw niet voldaan binnen een termijn van acht dagen. Zelfs in de hypothese dat de termijn van acht dagen voor de betaling van het rolrecht pas een aanvang nam op het ogenblik dat de raadsman van verzoekende partij op 11 februari 2023 effectief kennis nam van de aangetekende brief van de griffie van 31 januari 2023, blijkt dus dat het rolrecht laattijdig werd betaald en dat dit niet wordt gerechtvaardigd door overmacht of onoverwinnelijke dwaling. Hoewel de inhoud van de brief van de griffie van 31 januari 2023 zeer helder en duidelijk is, en daaruit in niet mis te verstane bewoordingen blijkt welke stappen er moeten worden ondernomen om het rolrecht 'alsnog' te voldoen, gaat de raadsman van verzoekende partij niet onverwijld over tot betaling van de 'vrij geringe som', maar wacht hij twee dagen om verzoekende partij en haar rechtsbijstandsverzekeraar op 13 februari 2023 in kennis te stellen van deze brief. Hij verzoekt hen daarbij om het rolrecht 'per kerende' te betalen, waarna verzoekende partij uiteindelijk pas betaalt op 22 februari 2023, ofwel tien dagen na het verzoek daartoe van haar raadsman dan wel twaalf dagen na de effectieve kennisname door haar raadsman van de aangetekende brief van de griffie van 31 januari 2023. De bewering in de verantwoordingsnota dat deze lange termijn is te wijten aan het feit dat er onduidelijkheid bestond in hoofde van verzoekende partij of zichzelf dan wel haar rechtsbijstandsverzekeraar het rolrecht diende te betalen en dat dit dwaling uitmaakt wordt niet gestaafd. Ze is bovendien ook niet ernstig, gelet op de duidelijke bewoordingen in de brief van de griffie van 31 januari 2023.

De opmerking van de raadsman van verzoekende partij dat hij ruim voorafgaandelijk aan de brief van de griffie van 31 januari 2023, en met name zowel naar aanleiding van de neerlegging van het verzoek tot vernietiging op 13 december 2022 als in een later mailbericht van 28 december 2022, 'proactief' informeerde naar de betalingsgegevens om het rolrecht te kunnen voldoen, doet geen afbreuk aan en vormt geen verschoning voor de manifeste laattijdigheid van de betaling hiervan, die niet wordt gerechtvaardigd door overmacht of onoverwinnelijke dwaling. Verzoekende partij diende het verschuldigde rolrecht zoals gesteld in beginsel te

betalen bij het indienen van het verzoek tot vernietiging, zodat proactief handelen betekent dat ze de betalingsgegevens voor dat tijdstip opvraagt als ze hierover niet beschikt. Pas als blijkt dat het rolrecht niet is voldaan op het ogenblik van indiening van het verzoekschrift, wordt ze door de griffier met een beveiligde zending uitgenodigd om dit alsnog te betalen, waarna ze hiervoor dan nog beschikt over acht dagen na de dag van de betekening van deze beveiligde zending. *In casu* blijkt uit het dossier dat de griffie na controle vaststelt dat het rolrecht op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift niet is voldaan, waarna ze verzoekende partij met een aangetekende brief van 31 januari 2023 de mogelijkheid biedt om dit te remediëren. De vaststelling dat de griffie verzoekende partij daaraan voorafgaand, met een mailbericht van 9 januari 2023, in antwoord op haar mailbericht van 28 december 2022, meedeelde dat er nog een aangetekende brief met de betalingsgegevens zou worden verstuurd, doet geen afbreuk aan de principiële plicht van verzoekende partij om het rolrecht te voldoen op het ogenblik van indiening van het verzoekschrift, zoals vereist door artikel 31/1, §4 DBRC-decreet. Uit het dossier blijkt dat de griffie het verzoekschrift van verzoekende partij op 9 januari 2023 nog niet had ingeschreven en gecontroleerd op vormvereisten, en dat ze pas na controle hiervan vaststelde dat het rolrecht nog niet was voldaan, waarna ze verzoekende partij met een aangetekende brief van 31 januari 2023 de kans bood om dit alsnog te doen. Het gegeven dat verzoekende partij het rolrecht alsnog laattijdig betaalde, doet geen afbreuk aan de sanctie van onontvankelijkheid.

Gelet op deze vaststellingen wordt de zaak zonder verdere rechtspleging in beraad genomen (artikel 26/1, §3 Procedurebesluit).

III. Beslissing van de voorzitter van het Handhavingscollege

1. Het beroep is klaarblijkelijk onontvankelijk.
2. De kosten van het beroep, begroot op 100 euro, zijn ten laste van verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken in zitting van 25 mei 2023 door:

De griffier,

De voorzitter van het Handhavingscollege,